

RP 103/2001 rd

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till ändringar som införandet av euron förutsätter i vissa lagar inom justitieministeriets förvaltningsområde

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att i lagstiftningen inom justitieministeriets förvaltningsområde genomförs de ändringar som är nödvändiga på grundval av de förordningar av Europeiska unionens råd som hänför sig till införandet av euron.

Det föreslås att lagarna inom justitieministeriets förvaltningsområde ändras så att de markbelopp som anges i dem omvandlas till euro. Samtidigt ändras i de föreslagna lagarna de språkliga uttryck som avser mark. Det föreslås att eurobeloppen skall avrundas till

det fulla beloppet av 1, 10, 100 eller 1 000 euro enligt vad som anses ändamålsenligt.

Dessutom föreslås det att avgiftsbeloppen ses över i sådana bestämmelser där förändringen i penningvärdet efter det att avgifterna bestämdes har haft en så anmärkningsvärd påverkan på de avgifter som nämns i bestämmelserna att det är motiverat att beloppen uppdateras.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2002.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. Nuläge	4
2. Propositionens mål och de föreslagna ändringarna	4
3. Propositionens verkningar	5
4. Beredningen av propositionen	5
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll	5
DETALJMOTIVERING.....	6
1. Lagförslag	6
1.1. Brottskadlagen.....	6
1.2. Lagen om indrivning av fordringar	7
1.3. Lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats.....	7
1.4. Hittegodslagen.....	7
1.5. Lagen om andelslag	8
1.6. Lagen om försäkringsavtal	8
1.7. Lagen om parkeringsbot	8
1.8. Lagen om överlastavgift	9
1.9. Strafflagen	9
2 a kap. Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot	9
9 kap. Om straffansvar för juridiska personer	9
1.10. Lagen om verkställighet av straff	10
6 kap. Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsbot.....	10
1.11. Lagen om strafforderförfarande	10
1.12. Lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer.....	10
1.13. Hovrättslagen	11
1.14. Lagen om utsokningsavgifter.....	11
1.15. Lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering.....	12
2. Ikraftträdande.....	12
LAGFÖRSLAGEN.....	14
om ändring av brottsskadlagen	14
om ändring av 10 § lagen om indrivning av fordringar.....	15
om ändring av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats	15
om ändring av 3 § hittegodslagen.....	16
om ändring av 16 och 33 § lagen om andelslag	16
om ändring av 45 § lagen om försäkringsavtal	17
om ändring av 7 § lagen om parkeringsbot.....	17
om ändring av 5 § lagen om överlastavgift.....	18
om ändring av 2 a och 9 kap. strafflagen.....	19

om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff.....	20
om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande.....	20
om ändring av 3 och 11 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer.....	21
om ändring av 9 § hovrättslagen.....	22
om ändring av 3 § lagen om utsökningsavgifter.....	22
om ändring av 3 § lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering.....	23
BILAGA.....	24
PARALLELLTEXTER.....	24
om ändring av brottsskadelagen.....	24
om ändring av 10 § lagen om indrivning av fordringar.....	26
om ändring av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats.....	27
om ändring av 3 § hittegodslagen.....	28
om ändring av 16 och 33 § lagen om andelslag.....	29
om ändring av 45 § lagen om försäkringsavtal.....	30
om ändring av 7 § lagen om parkeringsbot.....	31
om ändring av 5 § lagen om överlastavgift.....	32
om ändring av 2 a och 9 kap. strafflagen.....	33
om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff.....	35
om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande.....	36
om ändring av 3 och 11 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer.....	37
om ändring av 9 § hovrättslagen.....	39
om ändring av 3 § lagen om utsökningsavgifter.....	40
om ändring av 3 § lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering.....	41
FÖRORDNINGSGUTKAST.....	42
om ändring av förordningen om dagsbotens belopp.....	42

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge

Finland håller stegvis på att övergå till Europeiska ekonomiska och monetära unionens gemensamma valutasystem. Euron infördes i Finland som kontovaluta den 1 januari 1999. Samtidigt fastställdes den oåterkalleliga omräkningskursen mellan euron och marken till 5,94573 i rådets förordning (EG) nr 2866/98 om omräkningskurserna mellan euron och valutorna för de medlemsstater som inför euron. Sådana förordningar av Europeiska unionens råd som hänför sig till införandet av euron är rådets förordning (EG) nr 1103/97 om vissa bestämmelser som har samband med införandet av euron och rådets förordning (EG) nr 974/98 om införande av euron. Förordningarna är rättsakter som är direkt bindande för medlemsstaterna. Enligt förordningarna tas euron allmänt i bruk såsom enda gångbara betalningsmedel i medlemsstaterna den 1 januari 2002 efter en övergångsperiod på tre år.

I lagstiftningen inom justitieministeriets förvaltningsområde anges markbelopp på lagnivå i brottsskadelagen (935/1973), lagen om indrivning av fordringar (513/1999), lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats (688/1988), hittegodslagen (778/1988), lagen om andelslag (247/1954), lagen om försäkringsavtal (543/1994), lagen om parkeringsbot (248/1970), lagen om överlastavgift (240/1982), strafflagen (39/1889), lagen om verkställighet av straff (39/1889), lagen om strafforderförfarande (692/1993), lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993), hovrättslagen (56/1994), lagen om utsökningssavgifter (34/1995) och i lagen om anmälan om kandidaters valfinansiering (414/2000). Dessutom används i ett flertal lagar, t.ex. i lagen om verkställighet av bötesstraff (318/1963) och ordningsbotslagen (66/1983), uttrycken "ett visst markbelopp" eller "till markbeloppet".

I de flesta fallen anges beloppen med 10, 100, 1 000 eller 10 000 marks noggrannhet.

Samfundsbotens högsta belopp anges med 1 000 000 marks noggrannhet. Syftet med de jämna beloppen har bl.a. varit att göra lagstiftningen klar och överskådlig.

2. Propositionens mål och de föreslagna ändringarna

Juridiskt sett är lagändringarna inte nödvändiga efter det att euron har tagits i bruk som kontantvaluta den 1 januari 2002. Det har fastställts övernationella bestämmelser för omräkning av valutaenheter och avrundningar i samband därmed och dessa bestämmelser kan tillämpas som sådana. Med tanke på rättssäkerheten, lagstiftningens förståelighet, informativiteten och kundbetjäningen bör markbelopp dock inte förekomma i författningarna efter det att euro och cent har ersatt mark och penni.

Lagförslagen följer huvudsakligen de principer som statsrådets finanspolitiska ministerutskott godkände den 11 januari 2000 att användas som allmänna anvisningar vid omräkning av markbelopp till euro i lagstiftningen. Målet är att ändra hänvisningar till markbelopp till hänvisningar till euro på ett informativt sätt men så kostnadsneutralt som möjligt. Det föreslås dock att lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer, lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats och lagen om verkställighet av straff ändras i enlighet med förändringen i penningvärdet. Av de orsaker som anges i detaljmotiveringen föreslås dessutom att vissa belopp i hittegodslagen och hovrättslagen skall höjas.

Eurobeloppen har avrundats till det fulla beloppet av 1, 10, 100 eller 1 000 euro enligt vad som ansetts ändamålsenligt. De motsvarande markbeloppen anges, så som ovan nämnts, i gällande lag med 10, 100, 1 000, 10 000 eller t.o.m. 1 000 000 marks noggrannhet. För tydlighetens och överskådlighetens skull är det ändamålsenligt att dessa hänvisningar som gäller euro fortfarande skall anges med mindre än 1 cents noggrannhet.

het.

I propositionen föreslås ingen ändring av de lagar där uttryck som "ett visst markbelopp" eller "till markbeloppet" används utan att beloppet i fråga anges närmare. De ovan nämnda föreslagna ändringarna gäller endast lagar som innehåller markbelopp som föreslås bli ändrade till euro. Det har då för enhetlighetens skull ansetts nödvändigt att i lagen ändra också de övriga språkliga uttryck som avser markbelopp till antingen euro och cent eller neutrala uttryck.

3. Propositionens verkningar

De föreslagna ändringarna är huvudsakligen av teknisk natur, och de har genomförts så kostnadsneutralt som möjligt. Propositionen har således inga väsentliga verkningar när det gäller kostnaderna. Den lindriga sänkningen av överlastavgifterna minskar statens inkomster något.

Justeringarna av rättegångsavgifterna väntas öka statens inkomster med ca 11 milj. mk, dvs. ca 1,8 milj. euro, per år.

4. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid justitieministeriet.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Riksdagen behandlar som bäst regeringens proposition med förslag till ändring av rättegångsbalkens bestämmelser om hovrättsförfarandet samt av vissa lagar som har samband med dem (RP 83/2001 rd). I propositionen föreslås bl.a. att hovrättslagens 9 § skall ändras i sin helhet. Avsikten är att reformen skall träda i kraft den 1 januari 2002.

Vid justitieministeriet bereds en regeringsproposition med förslag till lagstiftning som gäller verkställighet av böter. I propositionen kommer man att föreslå att 6 kap. lagen om verkställighet av straff skall upphävas. Avsikten är att reformen skall träda i kraft den 1 januari 2002.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag

1.1. Brottsskadelagen

I brottsskadelagen bestäms om ersättning av statsmedel av skador till följd av brott. Den som har fallit offer för våldsbrott har med stöd av lagen i princip rätt till full ersättning av statens medel om personen inte får annan ersättning. Ersättningens belopp har dock begränsats dels så att ersättningar som understiger 200 mk inte betalas, dels genom att det föreskrivits om ett maximibelopp för de ersättningar som betalas.

Maximibeloppen enligt brottsskadelagen justeras med stöd av 27 a § genom förordning vart tredje år så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Senast inflationsjusterades maximibeloppen vid ingången av 2000, vilket betyder att följande justering görs vid ingången av 2003. I detta förslag görs inga inflationsjusteringar. Det är dock ändamålsenligt att avrunda de till euro omräknade maximibeloppen av ersättningarna. Avrundningarna kan i praktiken göras kostnadsneutralt. De avrundningar som görs nu beaktas nästa gång maximibeloppen inflationsjusteras. Också de små verkningarna av avrundningarna blir då temporära.

4 §. Enligt 1 mom. betalas ersättning för brottsskada inte, om ersättningen uppenbarligen vore mindre än 200 mk, dvs. 33,64 euro. Det föreslås att ersättningens minimibelopp avrundas till 34 euro, vilket motsvarar 202,15 mk. Avrundningen har inga praktiska verkningar, trots att den görs uppåt till förmånstagarens nackdel. Eftersom minimibeloppet inte har höjts en enda gång på 30 år, har det blivit så lågt att förmånstagaren i praktiken aldrig på grund av det blir utan ersättning enligt systemet för ersättning för brottsskada. Man känner t.ex. inte till ett enda fall där ersättning 2000 inte skulle ha betalats på grund av att ersättningen skulle ha understigit detta belopp.

5 §. Med stöd av 1 mom. 2 punkten betalas

i ersättning för minskning i inkomst eller uppehälle högst 680 mk, dvs. 114,37 euro. Det föreslås att maximibeloppet av ersättningen avrundas till 115 euro. Till följd av avrundningen blir förmånens belopp 3,76 mk större än i dag. Ändringen är i princip kostnadsneutral, eftersom endast tre förmånstagare enligt uppgift från statskontoret för närvarande erhåller fortlöpande ersättning för inkomstbortfall till det maximala beloppet.

5 a §. I paragrafen bestäms om ersättning till arbetsgivaren för lön som under tiden för arbetsoförmåga har betalats till arbetstagaren. Ersättningens maximibelopp motsvarar beloppet enligt 5 §, och det föreslås bli ändrat från 680 mk till 115 euro på motsvarande sätt.

6 a §. Enligt 2 mom. får den ersättning som med stöd av 1 mom. betalas till en närstående till den som har omkommit inte vara större än 20 000 mk, dvs. 3 363,76 euro. Det föreslås att maximibeloppet avrundas till 3 364 euro, vilket motsvarar 20 001,44 mk. Med stöd av paragrafen utbetalades sju maximiersättningar 2000, varför avrundningens kostnadsverkan saknar betydelse.

7 §. Maximibeloppet av den engångsersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som har lidit personskada är enligt paragrafen 285 000 mk, dvs. 47 933,56 euro. Det föreslås att beloppet avrundas till 47 934 euro, vilket motsvarar 285 002,67 mk. Endast två förmånstagare nådde upp till detta maximibelopp 2000, varför avrundningens kostnadsverkan saknar betydelse.

10 §. Maximibeloppet av den ersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit sakskada eller ren förmögenhetsskada är enligt paragrafen 143 000 mk, vilket motsvarar 24 050,87 euro. Det föreslås att beloppet avrundas nedåt till 24 050 euro, vilket betyder att det blir 5,20 mk lägre än i dag. Det är sällsynt att andra skador än personsador ersätts med stöd av brottsskadelagen, och maximibeloppet enligt lagen har

veterligen aldrig tillämpats.

I kraftträdelse- och övergångsbestämmelse. Enligt 2 mom. skall bestämmelserna om ersättningsärendenas maximibelopp tillämpas på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare. De maximibelopp som nu ändras till eurobelopp grundar sig på den inflationsjustering som gjordes vid ingången av 2000 och som likaså tillämpas på ersättningsärendena som grundar sig på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare. I ersättningsärendena som grundar sig på brott som har begåtts tidigare tillämpas också framöver maximibeloppen i mark, trots att ersättningsärendena fr.o.m. ingången av 2002 utbetalas i euro.

1.2. Lagen om indrivning av fordringar

10 §. *Indrivningskostnader.* I paragrafen föreskrivs om ersättning av indrivningskostnader. Gälldenären skall enligt 1 mom. ersätta de skäligen kostnader som orsakas borgenären av indrivningen. I 3 mom. bestäms om maximibeloppet av indrivningskostnaderna i sådana fall när en uppdragstagare driver in en konsumentfordran eller en jämställbar fordran som kan drivas in direkt i utskökningsväg. Av gälldenären får då krävas indrivningskostnader på högst 70 mk för varje gång indrivning sker. Markbeloppet motsvarar 11,77 euro, som av ändamålsenlighets skull föreslås bli avrundat till 12 euro. Nämnda belopp kan enligt förslaget ändras genom förordning av statsrådet om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen.

1.3. Lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats

10 §. I paragrafen föreskrivs om vem som har rätt till försäljningspriset för en sak som en näringsidkare har sålt på grund av att saken inte har avhämtats. Med stöd av 2 mom. skall näringsidkaren utan dröjsmål till beställaren sända det överskott som kvarstår efter att beloppet av näringsidkarens fordran och försäljningskostnaderna har dragits av från försäljningspriset. Ett överskott som är mindre än 30 mk behöver dock inte sändas. Be-

loppet kan med stöd av 3 mom. genom förordning höjas till högst det tredubbla, om en förändring i penningvärdet kräver det.

Lagen stiftades för 13 år sedan, och beloppet av överskottet har inte höjts sedan dess. Med beaktande av nedgången i penningvärdet och de höjda kostnaderna för kontoöverföringar föreslås det att minimibeloppet av det överskott som skall sändas till beställaren höjs till 8 euro, dvs. 47,57 mk. Beloppet motsvarar det föreslagna minimibeloppet av den premie som med stöd av 45 § 2 mom. lagen om försäkringsavtal skall återbetalas till försäkringstagaren. Minimibeloppet av överskottet kan med stöd av 3 mom. höjas genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Enligt 2 mom. kan överskottet i vissa fall nedsättas hos överexekutor. Det föreslås att i momentet i stället för till överexekutor hänvisas till länsstyrelsen, på vilken denna uppgift överfördes i samband med att överexekutorerna drogs in.

Enligt övergångsbestämmelsen är den tidpunkt när saken i fråga har sålts avgörande när det gäller tillämpningen av bestämmelsen. Överskottets minimibelopp i euro tillämpas när saken har sålts efter det att lagen trätt i kraft.

1.4. Hittogodslagen

3 §. *Lågvärdigt hittogods.* Enligt paragrafen anses sådant hittogods vara lågvärdigt vars penningvärde underskrider ett genom förordning stadgat markbelopp och som uppenbart saknar särskilt bruks- eller känslövärde eller annat personligt värde för ägaren. Beloppet för lågvärdigt hittogods höjdes genom förordningen om ändring av hittogods-förordningen (521/1996) till 100 mk 1996.

Om hittogodset är lågvärdigt, tillämpas på det förenklade förfaranden som avviker från de förfaranden som tillämpas på annat hittogods. I allmänhet behöver upphittaren i dessa fall till ägaren anmäla att han eller hon har tagit hand om godset endast om ägaren är känd. Om det inte utan svårighet kan utredas vem ägaren är får upphittaren behålla godset. I praktiken påverkas ägarens möjligheter att återfå förlorat gods i hög grad av om hittogodset kan anses vara lågvärdigt. Därför är

det motiverat att bestämma om värdet av lågvärdigt hittegods genom lag.

Markbeloppet för lågvärdigt hittegods motsvarar 16,82 euro. Beloppet föreslås bli höjt till 20 euro. I förhöjningen har beaktats förändringen i penningvärdet. Dessutom har förhöjningen gjorts till ett jämnt belopp som är lätt att komma ihåg. Beloppet kan med stöd av det föreslagna 2 mom. ändras genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

1.5. Lagen om andelslag

16 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att andelskapitalet för ett andelslag som bedriver sparkasseverksamhet skall uppgå till minst 80 000 euro och så att penningmedel i euro kan tas emot i sparkasseverksamheten. I den gällande lagen förutsätts ett andelskapital på 500 000 mk, dvs. ca 84 094 euro, och det är endast tillåtet att ta emot penningmedel i mark. En avrundning av andelskapitalets minimibelopp föreslås av anledningen att kravet enligt den gällande lagen har en nära anknytning till det i lagen om aktiebolag förutsatta aktiekapitalet för publika aktiebolag, vilket tidigare har ändrats från 500 000 mk till 80 000 euro. Också i den totalreform av lagen om andelslag som pågår vid justitieministeriet har man stannat för ett kapitalkrav som motsvarar förslaget. Avsikten är att en regeringsproposition som gäller totalreformen skall avlåtas sommaren 2001.

33 §. Det föreslås att 1 mom. ändras så att minimibeloppet gällande ökningen av ett andelslags reservfond ändras till 2 500 euro. I den gällande lagen bestäms om ett fonderingskrav på 15 000 mk, dvs. ca 2 522 euro. Avrundningen av fonderingskravet föreslås för tydlighetens skull. Också i den totalreform av lagen om andelslag som pågår vid justitieministeriet har man stannat för ett fonderingskrav som motsvarar förslaget. Avsikten är att en regeringsproposition som gäller totalreformen skall avlåtas sommaren 2001.

1.6. Lagen om försäkringsavtal

45 §. *Premiebetalning efter att försäkringen upphört.* Om en skade- eller personförsäk-

ring upphör före avtalat datum, har försäkringsgivaren i allmänhet rätt till premie endast för den tid under vilken hans ansvar varit i kraft. Återstoden av den betalda premien skall återbetalas till försäkringstagaren. Enligt 2 mom. behöver premien dock inte återbetalas särskilt, om premiebeloppet är mindre än 50 mk.

Det föreslås att minimibeloppet av den premie som skall återbetalas till försäkringstagaren skall vara 8 euro, dvs. 47,57 mk. Beloppet motsvarar det föreslagna minimibeloppet av det överskott som skall sändas till beställaren med stöd av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats. Beloppet kan liksom i dag höjas genom förordning av statsrådet så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Enligt övergångsbestämmelsen bestäms minimibeloppet av den premie som skall återbetalas enligt den nu gällande lagen, om försäkringen upphör före lagens ikraftträdande. Minimibeloppet i euro tillämpas således på försäkringar som upphör efter lagens ikraftträdande.

1.7. Lagen om parkeringsbot

7 §. I paragrafen föreskrivs om parkeringsbotens storlek. Parkeringsboten föreslås vara 10 euro, dvs. 59,46 mk, i stället för 50 mk som i dag. På motsvarande sätt föreslås det att parkeringsbotens maximibelopp skall vara 40 euro, dvs. 237,83 mk, i stället för 200 mk som i dag. Minimi- och maximibeloppen av parkeringsboten höjdes senast 1990, då minimibeloppet höjdes från 30 till 50 mk och maximibeloppet från 100 till 200 mk. De föreslagna beloppen har fastställts så att de står i ungefär samma proportion till varandra som i dag och inte ändras märkbart. Med tanke på att beloppet skall uppges på ett informativt sätt är det dock ändamålsenligt att parkeringsboten inte anges med sådan exakthet som skulle följa av en direkt tillämpning av den fastställda omräkningskursen för euro.

Parkeringsboten i euro tillämpas på parkeringsbot som föreläggs efter det att lagen har trätt i kraft. Den lag som gällde vid tidpunkten för gärningen tillämpas dock på en parkeringsbot som har förelagts före lagens ikraftträdande i sådana fall när en protest el-

ler besvär som gäller boten behandlas först efter det att lagen har trätt i kraft. Höjningen av parkeringsbotens maximibelopp har inte några direkta praktiska verkningar, eftersom ett särskilt beslut av inrikesministeriet krävs för att boten skall kunna höjas till 40 euro.

1.8. Lagen om överlastavgift

5 §. *Avgiftens storlek.* I paragrafen föreskrivs om överlastavgiftens storlek. Överlastavgiftens basbelopp föreslås vara 10 euro, dvs. 59,46 mk, per kg i stället för 60 mk som i dag. För varje 100 kg med vilket överlasten överstiger 2 000 kg är avgiften 30 euro, dvs. 178,37 mk, i stället för 180 mk som i dag, och för varje 100 kg med vilket överlasten överstiger 4 000 kg är den 40 euro, dvs. 237,83 mk, i stället för 240 mk som i dag. Beloppen har fastställts så att de står i ungefär samma proportion till varandra som i dag och inte ändras märkbart. Med tanke på att beloppet skall uppges på ett informativt sätt är det dock ändamålsenligt att överlastavgiften inte anges med sådan exakthet som skulle följa av en direkt tillämpning av den fastställda omräkningskursen för euro. I den gällande lagen anges överlastavgiftens storlek med 10 marks noggrannhet.

De föreslagna beloppen tillämpas på överlastavgifter som fastställs efter det att lagen har trätt i kraft också i sådana fall när förseelsen har begåtts före årsskiftet.

1.9. Strafflagen

2 a kap. Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot

Förvandlingsstraff

5 §. *Förvandlingsstraffets längd.* Enligt 2 mom. motsvarar, då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, varje fullt belopp av 100 mk en dags fängelse. Momentet föreslås bli ändrat så att ett obetalt belopp på 20 euro, dvs. 118,91 mk, i stället för som i dag 100 mk motsvarar en dags fängelse, då förvandlingsstraff bestäms för obetalt vite. När förvandlingsstraff bestäms på basis av ett obetalt belopp i euro är påföljden något lindrigare än förvandlingsstraffet

enligt de gällande bestämmelserna. Beloppet har dock fastställts så att det inte ändras märkbart. Med tanke på att beloppet skall uppges på ett informativt sätt är det ändamålsenligt att det inte anges med sådan exakthet som skulle följa av en direkt tillämpning av den fastställda omräkningskursen för euro. Beloppen tillämpas i fråga om förvandlingsstraff som bestäms efter det att lagen har trätt i kraft.

Dessutom föreslås momentet i den finskspråkiga paragrafen bli ändrat så att begreppet "markkamäära" ersätts med begreppet "euromäära".

Ordningsbot

8 §. *Ordningsbot.* I den finskspråkiga paragrafen föreslås 1 mom. bli ändrat så att begreppet "markkamäära" ersätts med begreppet "euromäära".

I 2 mom. föreskrivs om ordningsbotens maximibelopp. Om beloppet av ordningsboten för olika förseelser bestäms genom förordningen om ordningsbotsförseelser (610/1999). Enligt förslaget får ordningsboten vara högst 200 euro, dvs. 1 189,15 mk, i stället för 1 000 mk som i dag. Ändringen har inga omedelbara praktiska verkningar, eftersom ordningsbotens maximibelopp för närvarande inte tillämpas i praktiken. Enligt 2 § i den gällande förordningen om ordningsbotsförseelser är den högsta ordningsbot som tillämpas 700 mk. Om beloppet av ordningsboten för olika förseelser bestäms genom förordning av statsrådet.

9 kap. Om straffansvar för juridiska personer

5 §. *Samfundsbot.* I paragrafen föreskrivs om samfundsbot. Enligt den döms samfundsbot ut till ett visst belopp, och i paragrafen anges dessutom det lägsta och det högsta beloppet i mark. Samfundsboten är inte såsom ordningsboten en till beloppet fast påföljd. I kapitlets 6 § föreskrivs om fastställandet av samfundsboten inom de ramar som anges i 5 §. Det föreslås att 5 § ändras så att samfundsboten fastställs i euro i stället för i mark. Samfundsbotens minimibelopp föreslås vara 850 euro, dvs. 5 053,87 mk, i stället

för 5 000 mk som i dag, och dess maximibelopp föreslås vara 850 000 euro, dvs. 5 053 870,50 mk, i stället för 5 milj. mk som i dag. Beloppen har fastställts så att de står i ungefär samma proportion till varandra som i dag och inte ändras märkbart. Med tanke på att beloppet skall uppges på ett informativt sätt är det dock ändamålsenligt att samfundsboten inte anges med sådan exakthet som skulle följa av en direkt tillämpning av den fastställda omräkningskursen för euro.

Beloppen tillämpas på samfundsbot som döms ut efter det att lagen trätt i kraft också i sådana fall när brottet har begåtts före årskiftet. De föreslagna beloppen i euro är något högre än motsvarande belopp i mark. Detta innebär dock inga problem med tanke på principen om lindrigare lag, eftersom domstolen fastställer samfundsbotens belopp inom ramen för de uppställda gränserna. Den lindriga höjningen av samfundsbotens minimi- och maximibelopp beror på en strävan att avrunda beloppen så att de blir ändamålsenliga. I den gällande lagen anges samfundsbotens lägsta belopp med 1 000 marks noggrannhet och dess högsta belopp med 1 000 000 marks noggrannhet. Avsikten är inte att genom ändringen skärpa beloppet av den samfundsbot som döms ut.

Dessutom föreslås den finskspråkiga paragrafen bli ändrad så att begreppet "määrämarkka" ersätts med begreppet "määräeuro".

1.10. Lagen om verkställighet av straff

6 kap. Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsbot

2 §. I 3 mom. föreskrivs om återbäring av böter som har betalats till ett alltför stort belopp. Momentet föreslås bli ändrat så att begreppet markbelopp ändras till belopp. Genom förordning av statsrådet kan föreskrivas att återbäring eller ränta inte skall betalas om den understiger ett visst belopp.

3 §. Det föreslås att 2 mom. i den finskspråkiga paragrafen ändras så att begreppet "määrämarkka" ersätts med begreppet "määräeuro".

Dessutom föreslås det att beloppet av den minsta betalning av vite som tas emot vid verkställighet ändras. Enligt 2 mom. skall vid

verkställighet av bötesstraff även delbetalning av böterna tas emot, om den motsvarar minst en dagsbot eller, beträffande ett till visst belopp ådömt vite, utgör minst 20 mk. Nämnade markbelopp höjdes till det nuvarande beloppet 1977. I denna proposition föreslås det att 2 a kap. 5 § 2 mom. strafflagen ändras så att då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av 20 euro en dags fängelse. Beträffande böter som fastställts som dagsböter i enlighet med 2 a kap. 3 § 1 mom. strafflagen är den minsta delbetalningen som tas emot alltjämt en dagsbot, som vid bestämmande av förvandlingsstraff motsvarar en halv dags fängelse. Med beaktande dessutom av den förändring som skett i penningvärdet sedan 1977 föreslås det att den minsta delbetalning av vite som tas emot ändras till 10 euro, dvs. 59,46 mk. Den minsta tillåtna delbetalningen torde komma att slopas i samband med att lagstiftningen om verkställighet av bötesstraff revideras.

1.11. Lagen om strafforderförfarande

1 §. I paragrafen föreskrivs om de förseelser för vilka straff kan bestämmas i strafforderförfarande. Det föreslås att 1 mom. ändras så att maximibeloppet av den förverkandepåföljd som kan dömas ut i strafforderförfarande anges i euro i stället för i mark. Enligt förslaget kan förverkandepåföljden på högst 1 000 euro, dvs. 5 945,73 mk, dömas ut. I dag är motsvarande belopp 5 000 mk. Förverkandepåföljdens maximibelopp har fastställts så att det inte ändras märkbart. Med tanke på att beloppet skall uppges på ett informativt sätt är det dock ändamålsenligt att maximibeloppet av förverkandepåföljd som döms ut i strafforderförfarande inte anges med sådan exakthet som skulle följa av en direkt tillämpning av den fastställda omräkningskursen för euro.

1.12. Lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer

3 §. *Rättegångsavgift.* I paragrafen fastställs storleken av de avgifter som tas ut för

egentliga rättegångar. I övrigt bestäms om avgifterna genom förordning. Nivån på avgifterna fastställdes vid beredningen av lagen 1991. Lagen trädde i kraft den 1 december 1993, och den har senare ändrats av olika orsaker utan att avgifternas storlek har justerats. Därför har kostnads Motsvarigheten i fråga om avgifterna försämrats. Det föreslås att rättegångsavgifternas storlek justeras med ca 19 %, vilket motsvarar förändringen i penningvärdet, beräknad enligt levnadskostnadsindexet. Till följd av detta ändras avgifterna i paragrafen på följande sätt:

Avgift i dag, mk	Förhöjd avgift, mk	Kalkylerat belopp, euro	Ny avgift, euro
350	416,50	70,05	70
400	476,00	80,06	80
500	595,00	100,07	100
650	773,50	130,09	130
800	952,00	160,11	160
1 000	1 190,00	200,14	200

Jorddomstolarna upphörde som självständiga domstolar den 1 mars 2001. Behandlingen av jordrättsmål sker i åtta tingsrätter om vilka bestäms i lag. Det finns inga grunder för att en särskild avgift tas ut för behandling av jordrättsmål. För jordrättsmål som behandlas i tingsrätten skall en sådan avgift tas ut som bestäms i fråga om tvistemål. Därför föreslås det att den särskilda punkten som gäller avgifter som tas ut i jorddomstol stryks.

11 §. *Justering av avgifterna.* I paragrafen bestäms att storleken på de i 3 § nämnda avgifterna skall justeras genom förordning med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet och att avgifterna härvid avrundas till närmaste 10 mk. I propositionen föreslås att storleken på avgifterna justeras genom förordning av statsrådet med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Dessutom föreslås det att avgifterna avrundas till närmaste fulla euro i stället för till närmaste 10 mk som i dag. Rättegångsavgifterna kan framöver fastställas med 1 euros noggrannhet. Det finns inte behov av större avrundningar, t.ex. till närmaste 10 euro.

1.13. Hovrättslagen

9 §. *Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden.* I paragrafen föreskrivs om de förutsättningar under vilka hovrätten är beslutför också i en sammansättning med tre ledamöter, till vilken hör två ledamöter och föredraganden i målet eller ärendet. Enligt 1 mom. 1 punkten är hovrätten beslutför också i nämnda sammansättning "om det som tingsrättens avgörande går emot ändringssökanden, eller om ändringssökandena är flera, går emot alla ändringssökande gemensamt, gäller endast pengar eller annan egendom eller fördel som lätt kan bedömas i pengar, och penningbeloppet i fråga eller egendomens eller fördelens värde när tingsrättens dom avkunnas eller meddelas uppenbarligen inte har varit högre än 20 000 mark". Det föreslås att det i punkten nämnda beloppet ändras så att det är 5 000 euro, dvs. ca 29 729 mk, i stället för 20 000 mk som i dag. I den regeringsproposition (RP 83/2001 rd) som för närvarande behandlas i riksdagen föreslås en motsvarande förhöjning. Syftet med förhöjningen är att öka möjligheterna att använda en minskad sammansättning. Gränsen i euro tillämpas fr.o.m. lagens ikraftträdande också på mål och ärenden som redan är anhängiga i hovrätten.

Enligt 4 mom. omvandlas det markbelopp som avses i 1 mom. 1 punkten på basis av förändringen i levnadskostnadsindex till närmaste hela 1 000 mk, enligt vad vederbörande ministerium årligen fastställer. Bestämmelsen föreslås bli ändrad så att beloppet närmaste hela 1 000 euro används i stället för hela 1 000 mk som i dag. Dessutom föreslås det att begreppet markbelopp i momentet ändras till enbart belopp.

1.14. Lagen om utsökningsavgifter

3 §. *Avgifternas belopp.* I 1 mom. föreskrivs om den minsta och den största tabellavgiften och om gränserna för den fordran eller del av fordran som hänför sig till dem. Den minsta avgiften är 40 mk, om den fordran som indrivits eller en del av den är högst 400 mk, och den största avgiften är 2 000 mk, om den fordran som indrivits eller en del av den är större än 100 000 mk. De nämnda

beloppen har inte ändrats efter det att lagen om utsokningsavgifter trädde i kraft den 1 mars 1995. Den största avgiften och den gräns som hänför sig till den tillämpas inte i praktiken, eftersom de inte har tagits med bland de tabellavgifter om vilka bestäms närmare i 2 § förordningen om utsokningsavgifter (35/1995). För att säkerställa att tabellavgifterna är användbara är det ändamålsenligt att de anges på en allmän nivå än med 1 cents noggrannhet. Vid avvikelser från angivande av belopp med 1 cents noggrannhet skall ändringen göras kostnadsneutralt, så att statens inkomster inte minskar. Det är inte fråga om att ingripa i en förmån som betalas till en person eller som annars tillkommer någon, vilket skulle förhindra en avrundning nedåt av de nedre gränserna och en avrundning uppåt av tabellavgifterna. Avrundningen skall stå i proportion till beloppens storleksklass.

Med beaktande av de ovan nämnda omständigheterna föreslås det att den minsta tabellavgiften ändras så att den är 7 euro, dvs. 41,62 mk, i stället för 40 mk som i dag, om den indrivna fordran eller en del av den uppgår till högst 67 euro, dvs. 398,36 mk, i stället för till 400 mk som i dag. Den största tabellavgiften ändras så att den är 340 euro, dvs. 2 021,55 mk, i stället för 2 000 mk som i dag, om den indrivna fordran eller en del av den är större än 16 800 euro, dvs. 99 888,26 mk, i stället för 100 000 mk som i dag. De föreslagna obetydliga höjningarna av avgifterna grundar sig på ändamålsenlighetskäl, och de täcker inte ens den förändring i penningvärdet som skett efter det att lagen om utsokningsavgifter trädde i kraft. De övriga gränser och tabellavgifter om vilka bestäms i 2 § förordningen om utsokningsavgifter skall ändras på motsvarande sätt när förordningen ändras. De nya tabellavgifterna skall tillämpas om betalningsdagen infaller den dag då denna lag träder i kraft eller senare.

1.15. Lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering

3 §. *Uppgifter som skall anmälas.* Enligt 3 § 2 mom. lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering skall en anmälningspliktig kandidat särskilt nämna värdet av varje en-

skilt stöd och namnet på donatorn, om värdet uppgår till minst 20 000 mk vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 10 000 mk vid riksdagsval och kommunalval. När dessa belopp övervägdes fästes i regeringens proposition (RP 8/2000 rd) bl.a. uppmärksamhet vid att gränsen på 20 000 mk är densamma som gränsen för skattefria gåvor enligt lagen om skatt på arv och gåva. I riksdagsval och kommunalval där också ett mindre stöd redan kan vara av stor betydelse ansågs det dock vara skäl att sätta gränsen vid hälften av detta belopp.

Det föreslås att värdet på en gåva som enligt 19 § lagen om skatt på arv och gåva (378/1940) är fri från gåvoskatt, dvs. 20 000 mk, avrundas till 3 400 euro. Med beaktande av de ovan nämnda principer som tillämpats vid fastställandet av beloppen i fråga föreslås det att också skyldigheten att anmäla varje utomstående stöd som en kandidat erhållit för sin valfinansiering ändras på motsvarande sätt så att den nuvarande gränsen på 20 000 mk blir 3 400 euro, dvs. 20 215,48 mk, och den nuvarande gränsen 10 000 mk blir 1 700 euro, dvs. 10 107,74 mk. Beloppen avrundas således uppåt till närmaste 100 euro. Avrundningen är kostnadsneutral för staten och den övriga offentliga förvaltningen.

2. Ikraftträdande

Enligt rådets ovan nämnda förordningar upphör den treåriga övergångsperioden för införandet av euron den 1 januari 2002. Därför föreslås lagarna träda i kraft nämnda dag. Åtgärder som verkställigheten av lagarna förutsätter får dock vidtas innan lagarna träder i kraft.

Maximiersättningarna i euro i brottsskadelagen grundar sig på den inflationsjustering som gjordes vid ingången av 2000 och som tillämpas på ersättningsärenden som grundar sig på brott begångna den 1 januari 2000 eller senare. Således skall enligt övergångsbestämmelsen också maximiersättningarna i euro tillämpas på ersättningsärenden som grundar sig på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare. På ersättningsärenden som grundar sig på brott som har begåtts tidigare skall också framöver tillämpas maximibeloppen i mark, trots att ersätt-

ningarna betalas i euro fr.o.m. ingången av 2002.

Beträffande förordningen om dagsbotens belopp (609/1999) planeras övergången till euro ske så att dagsbotens belopp i euro blir något lägre än motsvarande påföljd i mark. Enligt huvudregeln i 3 § 1 mom. förordningen om införande av strafflagen tillämpas på brott den lag som gällde när brottet begicks. Om vid tiden för domen gäller en annan lag än den som gällde vid tiden för gärningen, skall enligt 2 mom. den nya lagen dock tillämpas om den leder till ett lindrigare resultat. Efter att lagen trätt i kraft iakttas således vid fastställandet av dagsboten de föreslagna eurobeloppen också i sådana fall när gärningen har begåtts före lagens ikraftträdande. Detta överensstämmer med grundlagens 8 §, enligt vilken för ett brott inte får dömas till strängare straff än vad som var föreskrivet i lag när gärningen begicks. Det blir hovrätten

som avgör om tillämpningen av den lag som gällde vid tiden för gärningen leder till ett väsentligt strängare resultat än tillämpning av den nya lagen på det sätt som bestäms i 3 § 2 mom. förordningen om införande av strafflagen.

Beträffande lagen om parkeringsbot innebär övergången till euro enligt förslaget att den lägsta parkeringsboten blir 10 euro, dvs. 59,46 mk, i stället för 50 mk som i dag. Ändringen betyder till dessa delar att parkeringsboten skärps något. Parkeringsboten i euro tillämpas på alla parkeringsböter som föreläggs efter lagens ikraftträdande. Efter att lagen trätt i kraft föreläggs parkeringsboten i euro också vid sökande av ändring, även om gärningen har begåtts före lagens ikraftträdande.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag**om ändring av brottskadlagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i brottskadlagen av den 21 december 1973 (935/1973) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. 2 punkten, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 §,
av dessa lagrum 5 § 1 mom. 2 punkten och 5 a § sådana de lyder i lag 194/1997, 6 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 62/1999 samt 7 och 10 § sådana de lyder i lag 1110/1990, som följer:

4 §

Ersättning betalas inte om ersättningsbeloppet uppenbarligen vore mindre än 34 euro.

5 §

Till den som lidit personskada utges ersättning

2) för minskning i inkomst eller uppehälle, varvid ersättningen är högst 115 euro per dag minskad med den inkomst eller det underhåll som för samma tid eventuellt tillkommer den skadelidande, samt

5 a §

Arbetsgivare ersätts för den lön eller motsvarande ersättning som arbetsgivaren för tiden för arbetsförmåga har betalt till den som lidit personskada till följd av brott. Ersättningen är dock högst 115 euro per dag. Ersättning betalas inte, om personskadan har förorsakats genom ett målsägandebrott och målsäganden inte har anmält brottet för polisen, yrkat att åtal skall väckas eller framställt

straffyrkande i saken.

6 a §

Den ersättning som betalas till en ersättningsberättigad med stöd av denna paragraf får inte vara större än 3 364 euro.

7 §

Den engångsersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit personskada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 47 934 euro.

10 §

Den ersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit sakskada eller i 8 a § nämnd annan skada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 24 050 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lagens 5 § 1 mom. 2 punkt, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 § tillämpas på ersättningsärenden som grundar sig på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare.

2.**Lag****om ändring av 10 § lagen om indrivning av fordringar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om indrivning av fordringar (513/1999) 10 § 3 mom. som följer:

10 §

Indrivningskostnader

Om en konsumentfordran, som utan dom eller beslut kan drivas in i utsökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg, har överlåtit till en uppdragstagare för indrivning, får av gäldenären krävas indrivnings-

kostnader på högst 12 euro för varje gång indrivning sker. Beloppet kan ändras genom förordning av statsrådet om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen. De indrivningskostnader som avses i detta moment kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i den ovan nämnda lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

3.**Lag****om ändring av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 juli 1988 om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats (688/1988) 10 § 2 och 3 mom. som följer:

10 §

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 euro, skall näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte skall betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. Om nedsättning av betalningen hos länsstyrelsen

i vissa fall bestäms särskilt.

Det belopp som nämns i 2 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På saker som har sålts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av 3 § hittegodslagen**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i hittegodslagen av den 26 augusti 1988 (778/1988) 3 § som följer:

3 §

Lågvärdigt hittegoods

Hittegoods vars penningvärde är högst 20 euro och som uppenbart saknar särskilt bruks- eller känslvärde eller annat personligt värde för ägaren anses vara lågvärdigt.

På lågvärdigt hittegoods tillämpas 5, 6 och 26 §.

Det belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

5.

Lag**om ändring av 16 och 33 § lagen om andelslag**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 maj 1954 om andelslag (247/1954) 16 § 1 mom. och 33 § 1 mom., sådana de lyder, 16 § 1 mom. i lag 415/1996 och 33 § 1 mom. i lag 1240/1989, som följer:

16 §

Ett andelslag vars huvudsakliga verksamhetsområde består av detaljhandel får för finansiering av sin verksamhet bedriva spar-kasseverksamhet genom att på konton som uppfyller villkoren i 16 f § av sina medlemmar ta emot sådana penningmedel i euro som skall återbetalas (*medlemsplacering*), om andelslaget har minst 500 medlemmar och det i pengar betalda andelskapitalet uppgår till minst 80 000 euro.

33 §

I ett andelslag skall finnas en reservfond som skall ökas tills den uppgår till en hundradel av balansomslutningen, dock minst 2 500 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

6.**Lag****om ändring av 45 § lagen om försäkringsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 45 § 2 mom. som följer:

45 §

Premiebetalning efter att försäkringen upphört

las särskilt. Beloppet kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På försäkringar som har upphört före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

Om det premiebelopp som skall återbetalas är mindre än 8 euro behöver det inte återbeta-

7.**Lag****om ändring av 7 § lagen om parkeringsbot**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/1970) 7 § 1 mom., sådant det lyder i lag 353/1990, som följer:

7 §

Parkeringsboten är oberoende av felets art 10 euro. Genom förordning av inrikesministeriet kan dock botens belopp höjas till högst 40 euro, om detta anses nödvändigt av trafikskäl. Förhöjningen kan även avse en kommun eller ett visst område i en kommun.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

8.**Lag****om ändring av 5 § lagen om överlastavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 januari 1982 om överlastavgift (51/1982) 5 §, sådan den lyder i lag
1/1989, som följer:

5 §	kilogram är avgiften dock 30 euro och för varje hundratal kilogram med vilket den överskrider 4 000 kilogram 40 euro.
<i>Avgiftens storlek</i>	

Överlastavgiften är 10 euro för varje enligt
4 § beräknat fullt hundratal kilogram av
överskridningen. För varje hundratal kilo-
gram med vilket överlasten överskrider 2 000

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.

9.

Lag**om ändring av 2 a och 9 kap. strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 5 § 2 mom., den finska språkdräkten i 8 § 1 mom. och 8 § 2 mom. samt 9 kap. 5 §, sådana de lyder, 2 a kap. 5 § 2 mom. och 8 § 1 och 2 mom. i lag 550/1999 samt 9 kap. 5 § i lag 743/1995, som följer:

<p>2 a kap.</p> <p>Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot</p> <p><i>Förvandlingsstraff</i></p> <p>5 §</p> <p><i>Förvandlingsstraffets längd</i></p> <p>-----</p> <p>Då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av 20 euro en dags fängelse.</p> <p>-----</p> <p>8 §</p> <p><i>Ordningsbot</i></p> <p>-----</p> <p>Ordningsboten får vara högst 200 euro. Om</p>	<p>beloppet av ordningsboten för olika förseelser bestäms genom förordning av statsrådet.</p> <p>-----</p> <p>9 kap.</p> <p>Om straffansvar för juridiska personer</p> <p>5 §</p> <p><i>Samfundsbot</i></p> <p>Samfundsbot döms ut till ett visst belopp. Dess lägsta belopp är 850 euro och dess högsta belopp 850 000 euro.</p> <p>-----</p> <p>Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.</p>
--	---

10.**Lag****om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 december 1889 om verkställighet av straff (39/1889) 6 kap. 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom., sådana de lyder, 6 kap. 2 § 3 mom. i lag 386/1981 och 3 § 2 mom. i lag 595/1977, som följer:

6 kap.

Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsbot

2 §

Om den som på förhand helt eller delvis har betalat sina böter genom ett lagakraftvunnet beslut av en högre domstol eller av någon annan orsak befrias från böterna eller döms att betala ett lägre bötesbelopp än det som har betalats, skall till honom eller henne återbäras det överbetalda beloppet med sex procents årlig ränta från betalningsdagen till dagen för återbäringen. Genom förordning av

statsrådet kan föreskrivas att återbäring eller ränta inte skall betalas om den understiger ett visst belopp.

3 §

Vid verkställighet av bötesstraff skall dock även delbetalning av böterna tas emot, om den motsvarar minst en dagsbot eller, beträffande ett vite som har dömts ut till ett visst belopp, utgör minst 10 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

11.**Lag****om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993) 1 § 1 mom. som följer:

1 §

Vid förfarande enligt denna lag (*strafforderförfarande*) kan dömas ut bötesstraff och förverkandepåföljder på högst 1 000 euro för förseelser för vilka den straffbestämmelse som skall tillämpas på fallet inte med tanke på de föreliggande omständigheterna föreskriver strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, samt för överträdelse av polisordning, kommunal eller annan ordningsstadga eller lagligen fastställt vitesför-

bud. Straff kan dömas ut enligt denna lag även i det fall att förseelsen också kan medföra någon annan påföljd än vad som nämns ovan, om det inte yrkas att den som begått förseelsen skall dömas till en sådan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12.

Lag**om ändring av 3 och 11 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 3 § 1 mom. och 11 §, av dem 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 110/2000, som följer:

3 §

Rättegångsavgift

För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljds mål och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat rättskipningsmål vid förvaltningsdomstol tas rättegångsavgift ut som följer:

Domstol	Euro
högsta domstolen	
- brottmål.....	100
- annat mål	200
högsta förvaltningsdomstolen	200
hovrätten	
- brottmål.....	80
- annat mål	160
förvaltningsdomstolen	80
tingsrätten	
- brottmål och fullföljds mål enligt	
utsökningslagen	70
- tvistemål vars behandling upphör vid	

- skriftlig förberedelse	70
- muntlig förberedelse.....	100
- huvudförhandling i samband	
med muntlig förberedelse	130
- särskild huvudförhandling	160
marknadsdomstolen	200
arbetsdomstolen	200

11 §

Justering av avgifterna

Storleken på de i 3 § nämnda avgifterna skall justeras genom förordning av statsrådet med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Avgifterna avrundas till närmaste fulla euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

13.

Lag**om ändring av 9 § hovrättslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hovrättslagen av den 21 januari 1994 (56/1994) 9 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom., sådana de lyder i lag 169/1998, som följer:

9 §

Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden

Hovrätten är beslutför också i en sammansättning med tre ledamöter, till vilken hör två ledamöter och föredraganden i målet eller ärendet, som uppfyller i 2 mom. nämnda behörighetsvillkor,

1) om det som i tingsrättens avgörande går emot ändringssökanden, eller, om ändringssökandena är flera, går emot alla ändringssökande gemensamt, gäller endast pengar eller annan egendom eller fördel som lätt kan bedömas i pengar, och penningbeloppet i fråga eller egendomens eller fördelens värde när

tingsrättens dom avkunnas eller meddelas uppenbarligen inte har varit högre än 5 000 euro, och

När det i 1 mom. 1 punkten avsedda beloppet räknas ut beaktas inte ränta som uppstått efter det talan väcktes eller rättegångskostnader. Beloppet omvandlas på basis av förändringen i levnadskostnadsindex till närmaste hela 1 000 euro, enligt vad som bestäms genom förordning av justitieministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

14.

Lag**om ändring av 3 § lagen om utsökningsavgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 januari 1995 om utsökningsavgifter (34/1995) 3 § 1 mom. som följer:

3 §

Avgifternas belopp

Tabellavgiften fastställs som en jämnt stigande avgift enligt storleken av det belopp som inflyter för en fordran, så att den minsta avgiften är 7 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är högst 67 euro,

och den största avgiften högst 340 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är större än 16 800 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002. Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

15.

Lag**om ändring av 3 § lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 maj 2000 om anmälan av kandidaters valfinansiering (414/2000) 3 § 2 mom. som följer:

3 §

Uppgifter som skall anmälas

Värdet av varje enskilt stöd och namnet på donatorn skall nämnas särskilt, om värdet uppgår till minst 3 400 euro vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 1 700 euro vid riksdagsval och kommunalval. Med understöd avses pengar, varor, tjänster och andra motsvarande prestationer som erhållits

vederlagsfritt, dock inte sedvanligt frivilligt arbete och sedvanliga gratistjänster. Namnet på en privatperson får inte uppges utan dennes uttryckliga samtycke om värdet av det understöd privatpersonen donerat är mindre än nämnda belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Nådendal den 29 juni 2001

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Olli-Pekka Heinonen

1.

Lag**om ändring av brottsskadelagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i brottsskadelagen av den 21 december 1973 (935/1973) 4 § 1 mom., 5 § 1 mom. 2 punkten, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 §,
av dessa lagrum 5 § 1 mom. 2 punkten och 5 a § sådana de lyder i lag 194/1997, 6 a § 2 mom. sådant det lyder i lag 62/1999 samt 7 och 10 § sådana de lyder i lag 1110/1990, som följer:

Gällande lydelse

4 §

Ersättning utgives icke, om ersättningsbeloppet uppenbarligen vore mindre än 200 mark.

5 §.

Till den som lidit personskada utges ersättning

2) för minskning i inkomst eller uppehälle, varvid ersättningen är högst 680 mark per dag minskad med den inkomst eller det underhåll som för samma tid eventuellt tillkommer den skadelidande, samt

5 a §

Arbetsgivare ersätts för den lön eller motsvarande ersättning som han för tiden för arbetsoförmåga har betalt den som lidit personskada till följd av brott. Ersättningen är dock högst 680 mark per dag. Ersättning betalas inte, om personskadan har förorsakats genom ett målsägandebrott och målsäganden inte har anmält brottet för polisen, yrkat att åtal skall väckas eller framställt straffyrkande i saken.

Föreslagen lydelse

4 §

Ersättning *betalas inte* om ersättningsbeloppet uppenbarligen vore mindre än 34 euro.

5 §

Till den som lidit personskada utges ersättning

2) för minskning i inkomst eller uppehälle, varvid ersättningen är högst 115 euro per dag minskad med den inkomst eller det underhåll som för samma tid eventuellt tillkommer den skadelidande, samt

5 a §

Arbetsgivare ersätts för den lön eller motsvarande ersättning som arbetsgivaren för tiden för arbetsoförmåga har betalt till den som lidit personskada till följd av brott. Ersättningen är dock högst 115 euro per dag. Ersättning betalas inte, om personskadan har förorsakats genom ett målsägandebrott och målsäganden inte har anmält brottet för polisen, yrkat att åtal skall väckas eller framställt straffyrkande i saken.

6 a §

Ersättningen som betalas till en ersättningsberättigad med stöd av denna paragraf får inte vara större än 20 000 mark.

7 §

Engångsersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit personskada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga ((250 000)) mark.

10 §

Ersättning som utges på grund av ett och samma skadefall till den som lidit sakskada eller i 8 a § nämnd annan skada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga ((125 000)) mark.

6 a §

Den ersättning som betalas till en ersättningsberättigad med stöd av denna paragraf får inte vara större än 3 364 euro.

7 §

Den engångsersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit personskada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 47 934 euro.

10 §

Den ersättning som på grund av ett och samma skadefall betalas till den som lidit sakskada eller i 8 a § nämnd annan skada får, med beaktande av avdragen enligt 3 §, inte överstiga 24 050 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Lagens 5 § 1 mom. 2 punkt, 5 a §, 6 a § 2 mom. samt 7 och 10 § tillämpas på ersättningsärenden som grundar sig på brott som har begåtts den 1 januari 2000 eller senare.

2.

Lag**om ändring av 10 § lagen om indrivning av fordringar**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 22 april 1999 om indrivning av fordringar (513/1999) 10 § 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

10 §

Indrivningskostnader

Om en konsumentfordran, som utan dom eller beslut kan drivas in i utsökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg, har överlåtit till en uppdragstagare för indrivning, får av gäldenären krävas indrivningskostnader på högst 70 mark för varje gång indrivning sker. Beloppet kan ändras genom förordning om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen. De indrivningskostnader som avses i detta moment kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i den ovan nämnda lagen.

Föreslagen lydelse

10 §

Indrivningskostnader

Om en konsumentfordran, som utan dom eller beslut kan drivas in i utsökningsväg på det sätt som bestäms i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg, har överlåtit till en uppdragstagare för indrivning, får av gäldenären krävas indrivningskostnader på högst 12 euro för varje gång indrivning sker. Beloppet kan ändras genom förordning av statsrådet om det finns skäl till det på grund av den ekonomiska eller monetära utvecklingen. De indrivningskostnader som avses i detta moment kan drivas in i utsökningsväg utan dom eller beslut på det sätt som bestäms i den ovan nämnda lagen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

3.

Lag

om ändring av 10 § lagen om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 15 juli 1988 om näringsidkares rätt att sälja saker som inte har avhämtats (688/1988) 10 § 2 och 3 mom. som följer:

Gällande lydelse

10 §

Är försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna minst 30 mark, skall näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte skall betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. Om nedsättning av betalningen hos ((över-exekutor)) i vissa fall stadgas särskilt.

Det belopp som nämns i 2 mom. kan genom förordning höjas till högst det tredubbla, om nedgång i penningvärdet kräver det.

Föreslagen lydelse

10 §

Om försäljningspriset efter avdrag för fordrans belopp och försäljningskostnaderna är minst 8 *euro*, skall näringsidkaren utan dröjsmål sända överskottet till beställaren, om det inte skall betalas till någon som enligt vad näringsidkaren känner till har rätt att före beställaren få betalning ur överskottet. Om nedsättning av betalningen hos *länsstyrelsen* i vissa fall bestäms särskilt.

Det belopp som nämns i 2 mom. kan genom *förordning av statsrådet* ändras så att *det motsvarar förändringen i penningvärdet*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På saker som har sålts före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

4.

Lag**om ändring av 3 § hittegodslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hittegodslagen av den 26 augusti 1988 (778/1988) 3 § som följer:

Gällande lydelse

3 §

Lågvärdigt hittegoods

Hittegoods vars penningvärde underskrider ett genom förordning stadgat markbelopp och som uppenbart saknar särskilt bruks- eller känslvärde eller annat personligt värde för ägaren anses vara lågvärdigt. På lågvärdigt hittegoods tillämpas 5, 6 och 26 §.

Föreslagen lydelse

3 §

Lågvärdigt hittegoods

Hittegoods vars penningvärde är högst 20 *euro* och som uppenbart saknar särskilt bruks- eller känslvärde eller annat personligt värde för ägaren anses vara lågvärdigt. På lågvärdigt hittegoods tillämpas 5, 6 och 26 §.

Det belopp som nämns i 1 mom. kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
—————

5.

Lag

om ändring av 16 och 33 § lagen om andelslag

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 maj 1954 om andelslag (247/1954) 16 § 1 mom. och 33 § 1 mom., sådana de lyder, 16 § 1 mom. i lag 415/1996 och 33 § 1 mom. i lag 1240/1989, som följer:

Gällande lydelse

16 §

Ett andelslag vars huvudsakliga verksamhetsområde består av detaljhandel får för finansiering av sin verksamhet bedriva spar-kasseverksamhet genom att av sina medlemmar på konton som uppfyller villkoren i 16 f § ta emot sådana penningmedel i mark som skall återbetalas (medlemsplacering), om andelslaget har minst 500 medlemmar och det i pengar betalda andelskapitalet uppgår till minst 500 000 mark.

33 §

I ett andelslag skall finnas en reservfond som skall ökas tills den uppgår till en hundradel av balansomslutningen, dock minst 15 000 mark.

Föreslagen lydelse

16 §

Ett andelslag vars huvudsakliga verksamhetsområde består av detaljhandel får för finansiering av sin verksamhet bedriva spar-kasseverksamhet genom att på konton som uppfyller villkoren i 16 f § av sina medlemmar ta emot sådana penningmedel *i euro* som skall återbetalas (*medlemsplacering*), om andelslaget har minst 500 medlemmar och det i pengar betalda andelskapitalet uppgår till minst *80 000 euro*.

33 §

I ett andelslag skall finnas en reservfond som skall ökas tills den uppgår till en hundradel av balansomslutningen, dock minst *2 500 euro*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

6.

Lag**om ändring av 45 § lagen om försäkringsavtal**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 28 juni 1994 om försäkringsavtal (543/1994) 45 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

45 §

Premiebetalning efter att försäkringen upphört

Föreslagen lydelse

45 §

Premiebetalning efter att försäkringen upphört

Om det premiebelopp som skall återbetalas är mindre än 50 mark, behöver det inte återbetalas särskilt. Beloppet kan ändras genom förordning, om en förändring i penningvärdet ger anledning till det.

Om det premiebelopp som skall återbetalas är mindre än 8 euro behöver det inte återbetalas särskilt. Beloppet kan genom förordning av statsrådet ändras så att det motsvarar förändringen i penningvärdet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

På försäkringar som har upphört före lagens ikraftträdande tillämpas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

7.

Lag**om ändring av 7 § lagen om parkeringsbot**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 3 april 1970 om parkeringsbot (248/1970) 7 § 1 mom., sådant det lyder i lag 353/1990, som följer:

Gällande lydelse

7 §

Parkeringsboten är oberoende av felets art femtio mark. Inrikesministeriet får dock höja botens belopp till högst tvåhundra mark, om detta anses nödvändigt av trafikskäl. Förhöjningen kan även avse en kommun eller ett visst område i en kommun.

Föreslagen lydelse

7 §

Parkeringsboten är oberoende av felets art *10 euro*. *Genom förordning* av inrikesministeriet *kan* dock botens belopp höjas till högst *40 euro*, om detta anses nödvändigt av trafikskäl. Förhöjningen kan även avse en kommun eller ett visst område i en kommun.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

—————

8.**Lag****om ändring av 5 § lagen om överlastavgift**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 14 januari 1982 om överlastavgift (51/1982) 5 §, sådan den lyder i lag
1/1989, som följer:

Gällande lydelse

5 §

Avgiftens storlek

Överlastavgiften är 60 mark för varje enligt 4 § beräknat fullt hundratal kilogram av överskridningen. För varje hundratal kilogram med vilket överlasten överskrider 2 000 kilogram är avgiften dock 180 mark och för varje hundratal kilogram med vilket den överskrider 4 000 kilogram 240 mark.

Föreslagen lydelse

5 §

Avgiftens storlek

Överlastavgiften är *10 euro* för varje enligt 4 § beräknat fullt hundratal kilogram av överskridningen. För varje hundratal kilogram med vilket överlasten överskrider 2 000 kilogram är avgiften dock *30 euro* och för varje hundratal kilogram med vilket den överskrider 4 000 kilogram *40 euro*.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

9.

Lag**om ändring av 2 a och 9 kap. strafflagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889) 2 a kap. 5 § 2 mom., den finska språkdräkten i 8 § 1 mom. och 8 § 2 mom. samt 9 kap. 5 §, sådana de lyder, 2 a kap. 5 § 2 mom. och 8 § 1 och 2 mom. i lag 550/1999 samt 9 kap. 5 § i lag 743/1995, som följer:

*Gällande lydelse**Föreslagen lydelse*

2 a kap.

2 a kap.

Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot**Om böter, förvandlingsstraff och ordningsbot***Förvandlingsstraff**Förvandlingsstraff*

5 §

5 §

*Förvandlingsstraffets längd**Förvandlingsstraffets längd*

 Då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av hundra mark en dags fängelse.

 Då förvandlingsstraff bestäms för ett i visst belopp utdömt vite, motsvarar varje fullt belopp av 20 euro en dags fängelse.

8 §

8 §

*Ordningsbot**Ordningsbot*

 Ordningsboten får vara högst 1 000 mark. Om beloppet av ordningsboten för olika förselser bestäms genom förordning.

 Ordningsboten får vara högst 200 euro. Om beloppet av ordningsboten för olika förselser bestäms genom förordning av statsrådet.

9 kap.

Om straffansvar för juridiska personer

5 §

Samfundsbot

Samfundsbot döms ut till visst belopp. Dess lägsta belopp är femtusen mark och högsta belopp fem miljoner mark.

9 kap.

Om straffansvar för juridiska personer

5 §

Samfundsbot

Samfundsbot döms ut till ett visst belopp. Dess lägsta belopp är 850 euro och dess högsta belopp 850 000 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

10.

Lag**om ändring av 6 kap. lagen om verkställighet av straff**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 19 december 1889 om verkställighet av straff (39/1889) 6 kap. 2 § 3 mom. och 3 § 2 mom., sådana de lyder, 6 kap. 2 § 3 mom. i lag 386/1981 och 3 § 2 mom. i lag 595/1977, som följer:

Gällande lydelse

6 kap.

Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsbot

2 §

Befrias den som på förhand helt eller delvis erlagt honom ådömda böter, genom laga kraft vunnet utslag av högre domstol eller av annan orsak från böterna eller döms han att erlægga ett lägre bötesbelopp än det han betalt, skall till honom återbäras det överbetalda beloppet med sex procents årlig ränta från betalningsdagen till dagen för återbäringen. Genom förordning kan stadgas att återbäring eller ränta inte skall betalas om den understiger ett visst markbelopp.

3 §

Vid verkställighet av bötesstraff skall dock även delbetalning av böterna emottagas, såframt den motsvarar minst en dagsbot eller, beträffande till visst belopp ådömt vite, utgör minst tjugo mark.

Föreslagen lydelse

6 kap.

Om böter, förvandlingsstraff för böter och samfundsbot

2 §

Om den som på förhand helt eller delvis har *betalat sina* böter genom ett lagakraftvunnet *beslut* av *en* högre domstol eller av *någon* annan orsak befrias från böterna eller döms att *betala* ett lägre bötesbelopp än det som har betalats, skall till honom *eller henne* återbäras det överbetalda beloppet med sex procents årlig ränta från betalningsdagen till dagen för återbäringen. Genom förordning av *statsrådet* kan *föreskrivas* att återbäring eller ränta inte skall betalas om den understiger ett visst belopp.

3 §

Vid verkställighet av bötesstraff skall dock även delbetalning av böterna tas emot, om den motsvarar minst en dagsbot eller, beträffande *ett vite som har dömts ut* till ett visst belopp, utgör minst 10 euro.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

11.**Lag****om ändring av 1 § lagen om strafforderförfarande**

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen den 26 juli 1993 om strafforderförfarande (692/1993) 1 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

1 §

Vid förfarande enligt denna lag (*strafforderförfarande*) kan utdömas bötesstraff och förverkandepåföljder på högst 5 000 mark för förseelser för vilka det straffstadgande som skall tillämpas på fallet inte med tanke på de föreliggande omständigheterna stadgar *annat eller* strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, samt för överträdelse av polisordning, kommunal eller annan ordningsstadga eller lagligen fastställt vitesförbud. Straff kan dömas ut enligt denna lag även i det fall att förseelsen också kan medföra någon annan påföljd än vad som nämns ovan, om det inte yrkas att den som begått förseelsen skall dömas till en sådan.

Föreslagen lydelse

1 §

Vid förfarande enligt denna lag (*strafforderförfarande*) kan dömas ut bötesstraff och förverkandepåföljder på högst 1 000 euro för förseelser för vilka den *straffbestämmelse* som skall tillämpas på fallet inte med tanke på de föreliggande omständigheterna *föreskriver* strängare straff än böter eller fängelse i högst sex månader, samt för överträdelse av polisordning, kommunal eller annan ordningsstadga eller lagligen fastställt vitesförbud. Straff kan dömas ut enligt denna lag även i det fall att förseelsen också kan medföra någon annan påföljd än vad som nämns ovan, om det inte yrkas att den som begått förseelsen skall dömas till en sådan.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

12.

Lag**om ändring av 3 och 11 § lagen om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 26 juli 1993 om avgifter för domstolars och vissa justitieförvaltningsmyndigheters prestationer (701/1993) 3 § 1 mom. och 11 §, av dem 3 § 1 mom. sådant det lyder i lag 110/2000, som följer:

Gällande lydelse

3 §

Rättegångsavgift

För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljds mål och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat lagskipningsmål vid förvaltningsdomstolarna uppbärs rättegångsavgift som följer:

Domstol	mk
högsta domstolen	
- brottmål.....	500
- annat mål	1 000
högsta förvaltningsdomstolen	1 000
hovrätten	
- brottmål.....	400
- annat mål	800
förvaltningsdomstolen	400
tingsrätten	
- brottmål och fullföljds mål enligt utsökningslagen	350
- tvistemål vars behandling upphör vid	
- skriftlig förberedelse.....	350
- muntlig förberedelse	500
- huvudförhandling i samband med muntlig	
förberedelse.....	650
- särskild huvudförhandling	800
<i>jorddomstolen</i>	800
marknadsdomstolen	1 000
arbetsdomstolen	1 000

Föreslagen lydelse

3 §

Rättegångsavgift

För behandling av tviste-, brott-, underställnings- och fullföljds mål och mål som gäller extraordinärt ändringssökande samt för behandling även av annat rättskipningsmål vid förvaltningsdomstol *tas* rättegångsavgift ut som följer:

Domstol	Euro
högsta domstolen	
- brottmål	100
- annat mål	200
högsta förvaltningsdomstolen	200
hovrätten	
- brottmål	80
- annat mål	160
förvaltningsdomstolen	80
tingsrätten	
- brottmål och fullföljds mål enligt utsökningslagen	70
- tvistemål vars behandling upphör vid	
- skriftlig förberedelse	70
- muntlig förberedelse	100
- huvudförhandling i samband med muntlig förberedelse	130
- särskild huvudförhandling	160
marknadsdomstolen	200
arbetsdomstolen	200

11 §

Justering av avgifterna

Storleken på de i 3 § nämnda avgifterna skall justeras genom förordning med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Avgifterna avrundas till närmaste 10 mk.

11 §

Justering av avgifterna

Storleken på de i 3 § nämnda avgifterna skall justeras genom förordning *av statsrådet* med tre års mellanrum så att de motsvarar förändringen i penningvärdet. Avgifterna avrundas till närmaste *fulla euro*.

*Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.
Åtgärder som verkställigheten av lagen
förutsätter får vidtas innan lagen träder i
kraft.*

13.

Lag**om ändring av 9 § hovrättslagen**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i hovrättslagen av den 21 januari 1994 (56/1994) 9 § 1 mom. 1 punkten och 4 mom.,
sådana de lyder i lag 169/1998, som följer:

Gällande lydelse

9 §

Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden

Hovrätten är beslutför också i en sammansättning med tre ledamöter, till vilken hör två ledamöter och föredraganden i målet eller ärendet, som uppfyller i 2 mom. nämnda behörighetsvillkor,

1) om det som tingsrättens avgörande går emot ändringssökanden, eller om ändringssökandena är flera, går emot alla ändringssökande gemensamt, gäller endast pengar eller annan egendom eller fördel som lätt kan bedömas i pengar, och penningbeloppet i fråga eller egendomens eller fördelens värde när tingsrättens dom avkunnas eller meddelas uppenbarligen inte har varit högre än 20 000 mark, och

När det i 1 mom. 1 punkten avsedda markbeloppet räknas ut beaktas inte ränta som uppstått efter det talan väcktes eller rättegångskostnader. Markbeloppet omvandlas på basis av förändringen i levnadskostnadsindex till närmaste hela tusen mark, enligt vad vederbörande ministerium årligen fastställer.

Föreslagen lydelse

9 §

Hovrättens sammansättning i vissa mål och ärenden

Hovrätten är beslutför också i en sammansättning med tre ledamöter, till vilken hör två ledamöter och föredraganden i målet eller ärendet, som uppfyller i 2 mom. nämnda behörighetsvillkor,

1) om det som i tingsrättens avgörande går emot ändringssökanden, eller, om ändringssökandena är flera, går emot alla ändringssökande gemensamt, gäller endast pengar eller annan egendom eller fördel som lätt kan bedömas i pengar, och penningbeloppet i fråga eller egendomens eller fördelens värde när tingsrättens dom avkunnas eller meddelas uppenbarligen inte har varit högre än 5 000 euro, och

När det i 1 mom. 1 punkten avsedda beloppet räknas ut beaktas inte ränta som uppstått efter det talan väcktes eller rättegångskostnader. Beloppet omvandlas på basis av förändringen i levnadskostnadsindex till närmaste hela 1 000 euro, enligt vad som bestäms genom förordning av justitieministeriet.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

14.

Lag**om ändring av 3 § lagen om utsokningsavgifter**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 13 januari 1995 om utsokningsavgifter (34/1995) 3 § 1 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Avgifternas belopp

Tabellavgiften fastställs som jämnt stigande avgift enligt storleken av det belopp som inflyter för en fordran, så att den minsta avgiften är 40 mark, om den fordran som indrivits eller en del av den är högst 400 mark, och den största avgiften högst 2 000 mark, om den fordran som indrivits eller en del av den är större än 100 000 mark.

Föreslagen lydelse

3 §

Avgifternas belopp

Tabellavgiften fastställs som en jämnt stigande avgift enligt storleken av det belopp som inflyter för en fordran, så att den minsta avgiften är 7 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är högst 67 euro, och den största avgiften högst 340 euro, om den fordran som indrivits eller en del av den är större än 16 800 euro.

—————
Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

15.

Lag**om ändring av 3 § lagen om anmälan av kandidaters valfinansiering**

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 12 maj 2000 om anmälan av kandidaters valfinansiering (414/2000) 3 § 2 mom. som följer:

Gällande lydelse

3 §

Uppgifter som skall anmälas

Värdet av varje enskilt stöd och namnet på donatorn skall nämnas särskilt, om värdet uppgår till minst 20 000 mark vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 10 000 mark vid riksdagsval och kommunalval. Med understöd avses pengar, varor, tjänster och andra motsvarande prestationer som erhållits vederlagsfritt, dock inte sedvanligt frivilligt arbete och sedvanliga gratistjänster. Namnet på en privatperson får inte uppges utan dennes uttryckliga samtycke om värdet av det understöd privatpersonen donerat är mindre än nämnda belopp.

Föreslagen lydelse

3 §

Uppgifter som skall anmälas

Värdet av varje enskilt stöd och namnet på donatorn skall nämnas särskilt, om värdet uppgår till minst 3 400 euro vid presidentval och Europaparlamentsval och till minst 1 700 euro vid riksdagsval och kommunalval. Med understöd avses pengar, varor, tjänster och andra motsvarande prestationer som erhållits vederlagsfritt, dock inte sedvanligt frivilligt arbete och sedvanliga gratistjänster. Namnet på en privatperson får inte uppges utan dennes uttryckliga samtycke om värdet av det understöd privatpersonen donerat är mindre än nämnda belopp.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2002.

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Statsrådets förordning

om ändring av förordningen om dagsbotens belopp

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från justitieministeriet, *ändras* i förordningen den 21 maj 1999 om dagsbotens belopp (609/1999) 2—7 § som följer:

2 §

Baskonsumtionsavdrag

Baskonsumtionsavdraget är 255 euro.

3 §

Underhållsskyldighet

Från dagsbotens belopp avdras för den bötfälldes make och minderåriga barn samt makens minderåriga barn, som han eller hon försörjer, 3 euro per person. Med make jämställs en person som utan att ha ingått äktenskap fortgående lever med den bötfällda i gemensamt hushåll under äktenskapsliknande förhållanden.

4 §

Förmögenhet

Om den bötfällda har en beskattningsbar förmögenhet på minst 85 000 euro, höjs dagsbotsbeloppet med 3 euro. Om förmögenheten är minst 170 000 euro, höjs dagsbotsbeloppet med 6 euro.

5 §

Dagsbotens minsta belopp

Dagsboten får inte fastställas till lägre belopp än 6 euro.

6 §

Avrundning av centbelopp

Dagsbotsbeloppet fastställs i hela euro, så att överskjutande cent inte beaktas.

7 §

Minsta totalbeloppet av böter

Det minsta totalbeloppet av böter som döms ut för överskridande av högsta tillåtna hastighet enligt vägtrafiklagen (267/1981) eller enligt bestämmelser som utfärdats med stöd av vägtrafiklagen är för mopedister 50 euro och för förare av andra motordrivna fordon 115 euro.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2002.